

hledávka (§ 314 druhý odstavec ex. ř.), a pro otázku, kdy se má skončit dražba zabavených movitých věcí, jakmile docílený výtěžek stačí, by byla uspokojena vykonatelná pohledávka vymáhajícího věřitele (§ 279 ex. ř.). Dovolatelka uvádí, že není účelné, by se takovým žalobám vyhovělo, neboť mohl by prý povinný podat žalobu jen ze zásadních důvodů pokaždé, když učinil na exekuční pohledávku i sebe menší splátku. Takovým žalobám, kdyby byly svévolné, lze snadno zabránit tím, že žalovaný vymáhající věřitel uzná ihned při prvním stání žalobní nárok a že tím žalující povinná strana je nucena zaplatit žalovanému vymáhajícímu věřiteli útraty tohoto sporu (§ 45 c. ř. s.).

Čís. 10787.

Nárok dlužníka proti třetí osobě na složení účtu nelze zabavit k vydobytí peněžité pohledávky.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, R I 229/31.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce zabavením a přikázáním k vybrání nároku, jenž příslušel dlužníku podle úmluvy proti A-ovi na složení účtu o obchodech sprostředkovaných dlužníkem pro A-a. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud k rekursu A-a exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuci podléhají jen věci, práva a nároky, jež lze zpeněžit. Nárok na složení účtu není nárokem zpeněžitelným, nýbrž nárokem podpůrným, jenž předpokládá jsoucnost pohledávky. Tvrzený nárok dlužníka proti rekurentu na složení účtu nelze tudíž zabavit.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o exekuci k vydobytí peněžité pohledávky. Jak z druhého dílu exekučního řádu ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. zák., §§ 87—345, plyne, mohou býti předmětem takovéto exekuce jen věci, práva a nároky, jež dopouštějí zpeněžení. Nárok na složení účtu není takovým nárokem, jak správně uvádí rekursní soud, a není proto tvrzený nárok povinného proti poddlužníku na složení účtu zabavitelný. Pokud stěžovatel má za to, že bez zabavení tohoto nároku nelze mu přikročiti ke zpeněžení zabavené pohledávky, přehlíží ustanovení § 301 ex. ř. Není proto dovolací rekurs opodstatněn a nebylo mu vyhověno.

Čís. 10788.

Před samosoudce sborových soudů (§ 7 a) j. n.) patří mimo případy výslovně mu přikázané jen ony rozepře o majetková práva, které jsou přikázány sborovým soudům podle hodnoty předmětu sporu, nikoliv též